

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ไม่มีวาสนา

(กราบถวายสดานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน ตั้งอยู่ที่วัดศรีบุญเรือง บ้านคำบง อ.ศรีเมืองใหม่ จ.อุบลราชธานี กำลังส่ง ๓๐๐ วัดต์ ออกอากาศตลอด ๒๔ ชั่วโมงทุกวัน โดยเป็นสถานีวิทยุเครือข่ายรับสัญญาณจากสถานีวิทยุเสียงธรรมฯ บ้านตาดร้อยเปอร์เซ็นต์ ทดลองออกอากาศตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๐ จนถึงปัจจุบัน ขอน้อมถวายสถานีวิทยุดังกล่าวแด่องค์หลวงตา ยกให้เป็นสมบัติของสงฆ์เจ้าค่ะ)

พูดถึงเรื่องของการจะไปฝั่งลาวเกี่ยวกับโรงพยาบาล ให้ติดต่อกับหมออ้วนเสียเมื่อทางลาวรับไม่ได้แล้วเราจะบริจาคทางอื่นในประเทศไทยของเรา พวกเครื่องพยาบาลทั้งหมดแหละที่เขาจัดเตรียมไป ให้บอกหมออ้วนทางไหนขาดเงินอะไรๆ ให้จัดแจกจ่ายทางนี้ ทางโน้นเป็นอันว่าขาดไปแล้วไม่ให้ เราจะแยกทางนี้ไปโรงพยาบาลต่างๆ ในเมืองไทยของเรา เขาไม่มีวาสนาพูดตรงๆ เลย แทนที่เขาจะได้รับวัตถุไทยทานจากเรากลับรับไม่ได้ มีอุปสรรคต่างๆ ในประเทศของเขา เราก็ถอยกลับมาบริจาคทางอื่นไปเรื่อยๆ ที่นี้ก็ยากอยู่นะที่จะมาติดต่อเราไปอีกอย่างแต่ก่อน ไม่เหมือนใครนะ ว่าขาดขาดจริงๆ

บอกหมออ้วนเสียนะ เครื่องพยาบาลที่เราซื้อว่าจะยกให้ท่านประเทศลาว ทางนั้นรับไม่ได้ มันกรรมของเขาเอง เราก็จะแยกแจกทางประเทศเรา มีเท่าไรออกหมดก็มีเท่านั้น บอกให้หมออ้วนทราบเสียนะ ให้แจกจ่ายไปทางอื่น ทางนั้นก็มีการ มันสองฝักสองฝ่ายขัดแย้งโจมตีกัน ของที่เราจะผ่านเข้าไปนี้พวกเปรตพวกผีมันมีให้เขารับไม่ได้ อาจเป็นข้าศึกกันก็ได้มันมีสองฝักสองฝ่าย สำหรับเราไม่มีอุปสรรค ของเรามีไปได้หมดเลยไม่มีอุปสรรค

(หมออ้วนมาแล้วครับ หลวงตาสั่งเลย) เราว่าอะไรตะกี้จะสั่งอะไรบ้าง (เครื่องมือแพทย์ที่ว่าจะให้ทางลาว แล้วก็เตียง ๒๐ เตียงจะจัดแจกภายในประเทศเราครับ) นั่นละเมื่อเขารับไม่ได้แล้วเราก็แจก ให้หมออ้วนสอบถามดูว่า โรงพยาบาลใดบกพร่องอะไรๆ (ของที่เราจัดไปมีเตียง ๒๐ เตียงกับเครื่องมือแพทย์ ๘ รายการ) นั่นละแจกไปตามที่บกพร่อง เขาไม่มีวาสนาก็ไม่ต้องเอา เรามีวาสนาเราแจกกันเอง

เครื่องโรงพยาบาลที่เราจะไปฝั่งลาว ทางโน้นไม่มีวาสนา ไทยเรามีวาสนา ส่งไปแล้วก็ยังกลับมาหาเจ้าของอีก เอา แจกไปเลยโรงพยาบาลต่างๆ ของไม่ทราบสักเท่าไรมากอยู่ เกี่ยวกับโรงพยาบาลมากอยู่ เราจะแจกไปตามโรงพยาบาล เต็มโกดัง...ของส่วนมากเกี่ยวกับโรงพยาบาลมากอยู่ เราเข้าไปดูตอนเย็นเมื่อวานนี้

วันที่ ๒ ฟ้าหญิงจะเสด็จ ตอนบ่าย ๓ โมง มานี้ก็เข้าไปพบเรา ประทับค้างคืนหนึ่งแล้วเสด็จกลับ วันที่ ๓ เสด็จกลับ เราก็จวนวันแล้ว ไปบุรีรัมย์แล้วก็เตลิดลงกรุงเทพเลย

ให้พากันสนใจในอรรถในธรรมนะ พี่น้องทั้งหลายชาวพุทธเราลูกพระพุทธรเจ้าอย่าคิกอย่าคะนองเกินไป การอยู่กินใช้สอยทุกอย่างให้รู้จักประมาณ อย่าฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัวใช้ไม่ได้ ผิดหลักของชาวพุทธ ให้ปฏิบัติพอดีพองาม สนฺตฺฎฐี ตามมีตามเกิด ไม่ใช่ฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม การปฏิบัติตัวไม่มีหลักปฏิบัติแล้วฉิบหาย ตั้งตัวไม่ได้จนกระทั่งวันตาย เสาะแสวงหาอะไรก็ได้อันนั้นแหละ ได้มาๆ ครั้นได้มาแล้วการจ่ายนี้เร็วยิ่งกว่าลิง นี่ละฉิบหายตั้งตัวไม่ได้ ให้มีการเก็บการจ่ายเพื่ออะไรบ้างๆ ให้มีหลักมีเกณฑ์การปฏิบัติตัว

ได้มาเท่าไร จ่ายไปແหลกๆ สุดท้ายติดหนี้สินเขาพะรุงพะรัง ติดหนี้คนนี่แล้วไปติดหนี้คนนั้นๆ ติดตะไปเลย ที่จะส่งคืนให้เขาไม่มี ฉิบหายพวกนี้ เรียกว่าชีวิตเลื่อนลอย จิตใจเลื่อนลอยหาหลักเกณฑ์ไม่ได้ เสีย อย่านำมาใช้ในเมืองไทยเรานะ การติดหนี้ติดสินติดใครแล้วให้คืนให้เขา ติดหนี้ติดสินเขามากน้อยให้คืนให้เขาๆ อย่าแบบกุ่มมดะเลยไม่ใช่ๆ ใช้ไม่ได้นะ เสียนิสัยเมืองไทยเรา อันนี้ใช้ไม่ได้เลย อย่านำมาใช้ในเมืองไทยของเรา

เวลาจำเป็นไปขอกุ่มมดะเขาก็ให้ ให้เห็นใจเขาซิเขาเมตตา ของเขาเขารักขนาดไหน แม้แต่สตางค์หนึ่งขึ้นไปเขาก็รักของเขา เขาทำไมมาเสียสละให้เราไปขอกุ่มมดะด้วยความจำเป็น เพราะเขาเห็นใจเราว่ามีความจำเป็นอะไร เขาก็ต้องสละมาให้เรา ให้มาแล้วเวลาพอมีแล้วก็ให้ส่งคืนๆ ถึงถูกต้องนะ เขาเห็นใจเรา เราต้องเห็นใจเขา อย่าไปกุ่มมดะไปเรื่อยๆ ใช้ไม่ได้นะ อันนี้เสีย ชีวิตจิตใจหลักลอย การประพடுத்தตัวหลักลอย ตั้งตัวไม่ได้จนกระทั่งวันตายคนประเภทนี้ จำให้ดี

การจะจับจะจ่ายถ้าเราเป็นชาวพุทธ ควรมีธรรมเป็นเครื่องติดแนบไปด้วย พิจารณาดูอะไรสมควรไม่สมควร ถ้าอะไรไม่สมควรไม่ซื้อไม่หา อะไรสมควรมันจำเป็นยังไงเหตุผลมีอยู่ เอ้า ซื้อ มีมากมีน้อยซื้อ ควรจะยืมก็ยืม ถ้าจำเป็นจริงๆ แต่เราต้องคิดว่าเราต้องทำให้เขา คืนให้เขาให้ได้ นั้น อย่ายืมแบบลอยลมไปเลยใช้ไม่ได้นะเสียพากันจำให้ดีทุกคน เป็นชีวิตเลื่อนลอยเมืองไทยเราใช้ไม่ได้ ถ้าเป็นแบบนี้เป็นชีวิตเลื่อนลอยทั้งหมด หาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ คนไทยทั้งประเทศเป็นประเทศที่เลื่อนลอยด้วยความเป็นอยู่ปวยย ติดหนี้ติดสินกันพะรุงพะรังไม่มีวันคืนให้เขา กูไปเรื่อยยืมตะไปเรื่อยใช้ไม่ได้นะ จำให้ดี อย่างนี้เสียหายมาก จะเป็นคู่กรรมคู่เวรกันได้ เมื่อไม่ให้เขาแล้วทั้งสองฝ่ายเลยกลายเป็นคู่กรรมคู่เวรกันไป

(ทองคำเช้าวันนี้ได้ ๑๓ บาท ๘๖ สตางค์ ครับผม) ก็ได้ทุกวันๆ เราพยายามหาทองคำเข้าสู่คลังหลวงเรา เราพยายามที่สุดทุกวันนี้ หาเข้าสู่จุดรวมๆ เวลาเราตายแล้ว จะไม่มีใครนำนะ พูดตรงๆ เลย ถ้าเราตายแล้วจะไม่มีมาอย่างนี้ นี่ไม่ทำก็ลำบากเรื่อยๆ พอเราตายปุ๊บนี้ขาดสะบั้นไปเลย คลังหลวงไม่มีอะไร นั่น เราพยายามเราคิดไว้หมดแล้ว ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*